

var det, vi i vor Svarskrivelse stillede os som anført i Betænkningen. Den originale Skrivelse ligger her paa Bordet foran mig, og der udtale vi, at Prisforskellen maa finde sit Udtryk i Bevillingen paa Finansloven, altsaa til Indtægt og Udgift. Den Stilling, som Finansudvalget indtog ved den Lejlighed, vil det ved alle lignende Tilfælde selvfølgelig indtage igen ganske uafhængig af Spørgsmaalet om Lønningslove, eller hvad andet der maatte være for Haanden.

Den Stilling, Finansudvalget indtog ved denne Lejlighed, har ikke det aller ringeste at gøre ved Bedømmelsen af, hvorvidt det Lønningsforslag, vi her behandle, er betimeligt eller ikke, og det er ikke i ringeste Grad et Udtryk for den Stilling, som det ærede Medlem fastholder som sin, og som han paaberaaber at have indtaget den Gang i Venstrereformpartiet; det er det saa meget mindre, som det ærede Medlem en Maaned senere end det Forholds Afvikling, som vi her have dvælet ved efter den Anledning, det ærede Medlem har givet, selv indtog en ganske anden Stilling, da han stod her i Salen som Ordfører for Venstrereformpartiet eller rettere som Ordfører for Finansudvalget, men valgt af Venstrereformpartiet, og udtalte sig overfor Mindretallet, Socialdemokraterne, angaaende et Forslag af Marineministeren om en Bevilling paa 33,000 Kr. til Forhøjelse af Orlogsværftets Arbejderes Daglon, en Bevilling, som der i og for sig var Stemning for i Finansudvalget baade hos Flertallet, altsaa Venstrereformpartiet, og for saa vidt ogsaa vistnok de moderate og Medlemmet for Højre, men som man midlertidig modsatte sig af politiske Grunde. Man motiverede det ved, at det var af Hensyn til Socialdemokraternes Holdning overfor Venstre og Militærbudgetterne, idet Socialdemokraterne dreve den Taktik vel at stemme for Bevillinger af human Karakter ogsaa paa de militære Budgetter, men saa snart Bevillingen var given, summerede de ogsaa de Summer op, som de selv havde stemt for, i det samlede Beløb og sagde: Der kunne De se, der er Ødselhed under Venstres Regimente, der kunne De se, hvor skammelig Venstre har brudt sit Program, og saa fremdeles, som vi kende og erindre det fra disse Dage. Overfor dette Forhold var det, at Flertallet tog den Stilling at sige: Nu nægte vi de 33,000 Kr. for Tiden — det var ikke Meningen, at det skulde være for langt Aaremaal — saaledes at det kan ses og forstaas, hvad Socialdemo-

kraternes Agitation betyder, naar de stemme for Bevillinger til humane Formaals Fremme, men desuagtet, naar Bevillingerne ere givne, angribe Venstre for de samme Bevillingers Givelse. Det var Grunden, og den Motivering gjorde det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Zahle) gældende overfor Socialdemokraterne her i Tinget den 5. Marts 1904, en Maaned efter at disse Skrivelser mellem Finansudvalget og Marineministeriet vare vekslede angaaende Toldkrydseren og „Agnete“. En Maaned efter stod det ærede Medlem her og erklærede, at de 33,000 Kr. nu kunde have været bevilgede, dem kunde vi nok være komne ud over, naar det ikke var fordi Socialdemokraterne indtog den Holdning, de gøre, men vi maatte altsaa tage den Stilling, det var uundgaaeligt, at vi i Øjeblikket maatte stille os saaledes overfor dette Forhold af politiske Grunde. Det var Summen af det ærede Medlems Argumentation som Venstrereformpartiets Ordfører den 5. Marts 1904, som ærede Medlemmer ville se, naar de læse Rigsdagstidenden Sp. 4446. Jeg skal ikke komme ind paa det lange Citat, som her er nødvendigt, men jeg henviser ærede Medlemmer til at læse Rigsdagstidenden, saa ville De se, at det ærede Medlem paaberaaber sig denne Skrivelse angaaende Toldkrydseren og „Agnete“ som Bevis for, hvor haardhændet vi holdt paa status quo. Det samme ærede Medlem stod senere som Ordfører for Finansudvalget og hævdede, at hvis ikke Socialdemokraternes politiske Optræden var til Hinder derfor, kunde Venstrereformpartiet mulig have givet denne Bevilling, ligesom det har givet adskillige andre af fri Natur.

Dernæst skal jeg nævne en Udtalelse, der beklageligvis lige saa vel ligger udenfor det Forhold, vi her behandle, som Historien om Agnete og Havmanden (Munterhed), nej, Agnete og Toldkrydseren. Man kunde for Resten godt sige Agnete og Havmanden, for det ærede Medlems Historie har ikke meget mere med Realitetens faste Jordbund at gøre end hint Æventyr. Der er, som sagt, en anden Historie, der absolut ikke er af større Værdi. Det er en Henvisning fra det ærede Medlems Side til en Udtalelse fra 1892 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) angaaende en Lønningslov for Fysici og Distriktslæger. Sammenhængen med denne Sag er, at der den 27. Oktober 1892 blev nedsat et Udvalg om et overordnet Sundhedsraad. Ved 1ste Behandling af denne Sag udtalte daværende Ju-